

ORBÁN JÁNOS DÉNES

Kettesben

HA KELL, JOLÁNNAL

Szilágyi Jánosnak, druzsámnak

*Egy ittas cluji éjszakán
a vécén lett enyém a lány.
(Kávéházban nagyon nem szép dolog.)*

*Majd szűk szobámban folytatott
– mi kél! – sikolyt, nyögést,
mindent, mit addig csak
magába fojthatott:
toporzékolt, üvöltött, hisztizett.*

*(Ha kell, hát, gondoltam, halálba kúrom.)
„Ha így zizegysz, baszd meg,
a fasz kilesz veled,
kedvesem”,
suttogtam lágyan,
kedvesen.*

*S ütöttem-vágtam, végül
a falra kentem őt.
(Szegényke sírt nagyon.)
Így lett Jolán
(törékeny, szöske lány),
mint véres térkép szűk
szobám falán,
búzós, pecsétes nyom.*

(utóvégre):

*S büszke voltam én
(flanellinges, bézbólsapkás kölök):
ha kell, embert is ölök.*

*Nincsen poén.
Nincsen poén.*

Ami Ginát visszatartja

KÁBÉ HAMAROST, DE HÚSZ ÉV MÚLVA TUTI

druszámnak, Vajda Jánosnak

*„És minden a szigorú erőt
Ünnepli most benne”*

*(Aranyszabály: évődni kell,
különben nincs pina.)*

*Türelmetlenségemre, ó,
gyógyír te léssz, Gina!*

*Kezed, hajad, szemed felé,
szétálló combjaid közé –
mit kapkodok? (Tán farkam tudja csak.)
hajts félre ott egy tincset, s megsugom:*

*„Kimondhatlan nevű Kratochwill,
ó, ritka nedvdús, slank GeorGINám!
Nem kéne ám mindig a másé,
ha volna nékem is ily vaginám.”*

*S szólnék épp: „Mint szeretlek! Jer oda!”
De ő: „Minek?! Hová? ... S az iroda?”*

.....

(S én: „Bassza meg...”)

(Ferdítette: KISS LÁSZLÓ)